

Юрченко Т.В.

ГУМАННА ПЕДАГОГІКА Ш. О. АМОНАШВІЛІ

Система виховання та навчання за Шалвою Амонашвілі – це "педагогіка цілісного життя дітей та дорослих", яка будується на началах гуманності й віри в дитину. Ця педагогіка сприймає дитину такою, як вона є, погоджується з її природою. Вона бачить у дитині її безмежність, усвідомлює її неповторність і веде, готує її до служіння людству протягом усього життя. Суть гуманної педагогіки полягає в тому, щоб всіма освітніми засобами сприяти становленню, розвитку і вихованню в дитині Благородної Людини шляхом її особистісних якостей. Гуманістичний підхід полягає в тому, що вихователь оптимістично мислить про дітей, ставиться до них як до самостійних суб'єктів, здатних діяти за власним бажанням, вибором, переконаннями. «Ми як подорожні у Всесвіті, — каже Ш.О. Амонашвілі. — Дух занурюється в матерію за допомогою тіла, щоб отримати певний досвід. Нам дається життя від народження до смерті. І якщо людина проходить його усвідомлено, знаходить потрібний досвід. Якщо ж Земля втягує його в свої турботи і пастки, то вона набирає досвід іншого складу, який руйнує той – вічний» [2]. Звідси випливає три висновки: 1. Дитина – це нова Особистість. 2. Дитина несе в собі особливе призначення. 3. Дитина несе в собі необмежені можливості духа.

Отже, гуманна педагогіка веде учня шляхом розвитку і вдосконалення Особистості, усвідомлення свого призначення, примноження добра і любові на Землі. Таким чином, головною метою гуманної педагогіки стає виховання Благородної Людини, Благородної Особистості, Благородного Громадянина. Школа, веде дитину через осягнення цінностей свого народу, своєї нації, своєї країни, Батьківщини до осягнення загальнолюдських цінностей; через розвиток почуття громадянськості до відчуття планетарної співпричетності [3]. Щоб школа для учня стала школою радості, школою життя, психологічною основою спілкування, в такій школі має бути постійне вивчення особистості дитини, розуміння мотивів її поведінки. Також важливо усвідомлене прагнення вчителя до оволодіння все більш тонкими засобами впливу, незмінний такт, різноманітність та обґрунтованість способів заохочення й корекції поведінки дітей. Тому необхідно, переконані педагоги-гуманісти, спеціально продумувати, як розширювати і збагачувати взаємодію вчителя з дітьми й учнів одне з одним.

Список використаних джерел:

1. Амонашвілі Ш.О. Школа життя / Пер. з рос. – Хмельницький: Подільський культурно-просвітницький центр ім. М.К. Реріха, 2002.
2. Амонашвили Ш.А. Педагогическая симфония. – М.: МЦР, 2002.
3. Режим доступу: https://allatravesti.com/ua/gumannaya_pedagogika._filosofskiy_vzglyad_na_rebenka